

ACT I

SCENA 1

Sala festivă a castelului regal Elsinore. Nu departe de tronul gol se află principalele personalități ale regalității: prințul moștenitor Hamlet, cancelarul Polonius cu fiul și fiica, alți câțiva curteni, toți stau cu spatele la public. Se aude zgomotul înăbușit al unei mulțimi de voci. Sala festivă e mare, vedem doar o parte a acesteia.

Se așteaptă sosirea regelui și a reginei. Hamlet se dă încet în spate, astfel că se postează lângă Ophelia.

HAMLET

Ophelia, o, nimfă, pomenește-mă
În rugăciunile-ți de miazănoapte
Și voi apărea de-ndată înaintea-ți
Ca porumbelul ce s-a arătat Mariei.
Voi trâmbița un pic și – țâști!
Puf și pene feciorelnice zburli-voi.

O ciupește ușor de fund. Ophelia face „Au!”. Laertes își întoarce privirea.

POLONIUS (*fiului*)

Stai, nu te suci. Stăpânește-te.

OPHELIA (*aruncând o privire înspre public*)

Milord, ochi sute ne privesc!

Ce au să spună bunii noștri dani
Când însuși prințul-n fața întregii lumi,
Cu o cinstită fată în acest fel se poartă!

HAMLET

Să fii cinstită și frumoasă – e prea mult.
Sunt lucruri care nu merg împreună.
Doar unul e de-ajuns. Iar de nu-crezi –
Ia fugi la mănăstire!

Vrea să o ciupească din nou. Ophelia țipă și sare în lături.

LAERTES

Văzut-ai, tată? Ne necinstește.
Ce dacă-i prinț, e-o limită în toate!

Se aruncă asupra prințului, îl înșfacă de guler și îl scutură. Hamlet se prăpădește de râs. Zgomotul vocilor se intensifică.

Sora mea nu-i damă de tavernă!
Pentru necinste ai să-mi plătești cu viața!

POLONIUS

Ia seama, prostule, la ce vorbești!
Nu-l ascultați!

HAMLET (*hârâit*)

Jos mâinile de pe grumaz!

Din culise intră în fugă Horatio, îl împinge pe Laertes la o parte.

HORATIO

Sire, ați înnebunit! Să ridicați mâna asupra unei persoane
cu sânge regal? Pentru așa ceva, în orice altă țară, ați fi
plătit cu capul!

LAERTES

Cât de ciudat daneza o vorbești!
Ești un străin, se vede de îndată.
Nebun e el, nu eu, și toți o știu!
Iar neamul ni-i mai vechi ca cel regesc!

POLONIUS (*cu jumătate de gură*)

Se pare că te-ai molipsit de nebulie.
Vrei să distrugi întregul nostru plan?

Îl apucă pe Laertes de mână, îl ține aproape. Zgomotul vocilor se domolește.

HAMLET

Horatio! Aici? Oare ochilor să-mi cred?
Ce v-a adus la noi din Wittenberg?
În astă mai banală, meschină dintre țări!

HORATIO

A ajuns la mine vestea despre moartea tatălui vostru, așa
că am hotărât să îl revăd pe prințul cel vesel, farselor căruia
cârciumile și bordelurile le duc dorul!

HAMLET

Crezut-ați, nu-i așa, că dacă tatăl
I-a murit – Hamlet are să fie rege?

HORATIO

Drept să spun, eram curios să văd ce monarh ar ieși din
Alteța Voastră. Sunt convins că Danemarca n-a mai văzut
așa ceva!

HAMLET

Și nici nu va vedea. Nu-i curioasă –
Precum sunteți. Cât timp eram pe drum,
Venind încoace, dinspre Wittenberg,
S-a petrecut Sfatul Bărbaților de Stat.
Și într-un singur glas cu toții au hotărât
Că Hamlet n-are stare, e fără judecată,

Necopt la minte, aplecat spre nebunie.
 Iată de ce, spre binele regatului
 Nu i se poate-ncredința coroana.
 Pe tron, molaticul Claudius, unchiul meu
 Stă astăzi, iar eu ar trebui să îi urmez.
 Și pentru a păstra a puterii-nlănțuire
 Fost-a el cununat cu mama mea,
 Cu văduva de ieri, iar azi mireasă.
 Paisprezece armăsari gonit-a solul
 Într-a se-asigura de-a Romei-nvoire
 Pentru această uniune incestuoasă.
 Danezii sunt vestiți în cumpătare.
 N-au irosit bucatele pomenii –
 Au fost mâncate la petrecerea de nuntă.
 Și uite așa, prietene. Ați crezut, pesemne,
 Că Elsinore e în doliu și postește ?
 Nu tocmai. Ne veselim în schimb
 Și Hamlet e mai vesel între toți.

Râde în hohote. Este privit cu teamă.

HORATIO

Pe toate acestea le știu deja. Am ajuns la Elsinore acum câteva zile. Vai, unui student anonim nu-i e chiar simplu să ajungă până la prinț. Dacă regelui nu i-ar fi trecut prin cap să-i vorbească astăzi mulțimii, n-aș fi ajuns deloc. De altfel, am lucruri să vă spun.

HAMLET

Mi-ați adus vești din Wittenberg?
 Grăsuna Gretchen a născut, așa e ?
 Ce-anume – un bastard sau o bastardă?
 Îmi e totuna, întreb că-s curios...

HORATIO

Nu, milord, am cu totul alt fel de vești. De loc de-aici, și nu din Wittenberg. Se-ntâmplă lucruri ciudate la voi, la Elsinore. Ați aflat oare că straja de noapte...

Sunet de goarne. Intră, solemn, regele și regina. Se aud strigătele de întâmpinare ale ale mulțimii. Regele și regina se așază.

HAMLET

Priviți, iată-i pe tinerii căsătoriți:
 Fostul meu unchi – prezentul tată,
 Fosta mămă, iar azi mătușă.
 Gertuda, hei! Aici sunt, eu, nepotul tău!

CLAUDIUS

Slăviți danezi, al vostru rege vă salută!
 Sprijin să-i fiți, cerând, în vremuri grele,
 Când de hotarele regatului, vrăjmașii
 Se-apropie așa cum lupii, miros de sânge
 Adulmecând, se-apropie de-o ciută istovită.
 Cât a trăit fratele meu, măreț războinic
 Vecinii țării noastre, toți în tremur,
 Făgăduiau, ca unul, pe veci prietenie.
 Însă, preabuni danezi, așa cum știți,
 Din voia cerului cu neputință de-nțeleș,
 Al nostru frate-ncoronat, în floarea vârstei,
 Ne-a părăsit să treacă-n veșnicie.
 Iar azi, la marginea regatului danez
 Oștirile-și adună Fortinbras norvegul
 S-apuce iar pierdutele-i pământuri.
 Al Franței rege, al nostru vechi rival,
 A cutezat să nege-a cununiei taină
 Care pe mine de regină m-a legat
 În chiar al Domnului preasfânt lăcaș.
 Și doar din biblicele vremuri de demult
 Să iei de soată-a fratelui vădană
 Nu s-a crezut defel necuviință!
 N-am socotit că soarta o să-mi așeze
 Pe umeri o așa de grea povară
 Pe care doar marele Hamlet, fostul rege,
 Ar fi putut s-o poarte c-ușurință.
 Însă, supus Destinului voință,
 N-am să mă plâng, am să-mplinesc porunca.